

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIX. Confundetur Israël in voluntate suâ. Os. 10. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

consumas pro DEO, & parum cures humana te vaimenta, donec dicat tibi *Spiritus, non corpus, ut requiescas in horibus tuis, Apoc. 14. 13.*

XXIX.

Confundetur Israël in voluntate sua. Of. 10. 6.

1. **C**onsidera, quis sit præcipuus finis, quare tanta hominum multitudo etiam spiritualium adeo sit propensa ad faciendam suam voluntatem. Sperat in ipsâ invenire quietem. Et tamen omnino oppositum contingit. *Confundetur Israël in voluntate sua.* Si quid est, quod te confundere & perturbare possit, est propriam sequi voluntatem. Quamdiu illam sequeris, nullam invenies quietem. Semper dubitabis, an sit melius hoc modo agere, an alio, conversari cum proximo, an amare solitudinem, dormire, an vigilare, jejunare, an comedere, & quod amplius de hoc cogitas, eò magis te senties confusum. Itaque si velis vivere quietè, statue non vivere arbitrio tuo, sed te subdere provido directori, qui gubernet.

2. Considera, sic agere duos litigantes admodum sagaces, qui nunquam possunt finire causam. Stare decernunt sententiâ alicujus arbitri, qui ipsos amicè componat, itaque finem imponat liti. *Judicium eligamus nobis, & inter nos videamus, quid sit melius.* Ita dicebant semper inter se disceptantes amici Job. c. 24. 4. Caro & Spiritus sunt duæ partes vehementissimè litigantes: *sibi invicem adversantur.* Gal. 5. Pro quâ aptè suæ quæque causæ patrocinari potest. Dicit

Spiritus, convenire, ut majora præbentur poenitentia opera, quia ita fecerunt, quia gravia sunt delicta, cupiditates indomitate, quia non est peræ pretium in hoc mundo degenere nisi ut patriaris: atque ita *Spiritus concupiscit adversus carnem.* Opponit caro, quia aucto poenitentia non poterit proximo auxilium dari quod dandum foret, & sic *caro concupiscit adversus spiritum.* Litigant, volunt, nunquam fiet, ut partes convenient, nisi compromittant. *Judicium eligamus nobis, dicere oportet, & inter nos videamus, quid sit melius.*

3. Considera, quod diximus, habere locum in quocunq; homine, quocunq; magis sit, doctus, illuminatus, intelligens, contemplativus. Quod suum ductum sequi velit, confundetur. *Confundetur Israël in voluntate sua.* Quid ita? Si sermo esset de pharaone, qui fuit simplex, perverus, seductus, *non habens cor,* posset tam intelligi. At Israël! & tamen sic dicitur. *Ipsemet Israël, videns DEVM,* hominem tam sublimis, tam sanctus, etiam ipse confundetur. Ut scias, si etiam electus esses ad excelsam contemplationis donum, ad extases, ad revelationes, ad visiones, ita ut familiarissimè loquereris cum DEO, instar Pauli jam raptus ad tertiam cælum, in re nullâ proprium

prium sequi sensum decet. Etiam tibi standum est alicujus Ananiae sententiã: *Dicitur tibi, quid te oporteat facere.* Act. 9. 7. Hęc est praxis personarum DEO dilectarum. Quamvis jam in alto gradu constituta, quamvis provectã, prudentes, aptissimã alienos tractandi spiritus, suum aliorum regimini permittunt, sicut olim tyrones faciebant. Audi, quod de Esther scribitur, quę in Regiã typus fuit animæ excellẽ: *Quicquid Mardocheus precipiebat, observabat Esther: Et ita cuncta faciebat, ut eotempore solita erat, quo eam parvulam nutrebat.* cap. 2. 20.

4. Considera felicitatem illius, qui per Religionis ingressum perpetuã obedientiã se consecravit, quia jam extra omnem confusionem est. Superiores sunt, qui pervigilare debent, *quasi rationem pro anima ipsius reddidituri.* Ipse dormire potest quietissimẽ sub ipsis in re omni, in quã non manifestẽ cernitur peccatum. Non ipsi, sed aliis de ipso reddenda ratio, modò obediãt. Ceterum si ve patum agat pœnitentiã, si ve multum, studeat, vel psallat, concionetur, vel contempletur, culimẽ vel cathedrẽ attendat, securus est semper id se facturum, quod tunc gratius est DEO, etsi eodem tempore ipse luderet, quo alij acriter se diverberarent. Nonne hęc est quies verẽ admiranda? & ita tamen est: *Qui custodit præceptum, non experitur quicquam mali.* Eccles. 8. 5.

5. Considera alterum finem, ob quem amat homines suam facere vo-

R. P. Rauli Segneri *Manna Anima.*

luntatem, esse, ut obtineant non quietem tantum sed gloriam. Quasi semper ab alieno pendere nuru res sit vilis, grandis verò propriã obsequi voluntati. Et tamen contrarium prorsus accidit. Si tuam feceris voluntatem, non modò gloriã carebis, sed habebis confusionem. *Confundetur Israel in voluntate suã.* Dominum pessimẽ habet, quòd homines nimium propriis obsecundent voluntatibus, quia videt eas similes equis ferocibus, qui in præceptis trahunt. Proinde quid agit his illorum equis crura frangit ita, ut, qui insidet, dum maximẽ fervet cursus, fœdẽ prostratus humi inruentium risui se exponat. Tu incredibili curã illam ambis cathedram, illam Ecclesiam, illam stationem, & nescis, quid etiam humanitus accidere tibi possit. Speras hinc gloriam consequi, promotionem tui, vel æstimationem parere: & si DEUS te amet, oppositum continget. Depressionem reperies, quia nimis tibi noxium foret, si tua consilia pferumque felicem exitum fortirentur. Ita tuã adhaeresceres voluntati, ut denique damnationem incurres. Quid igitur facere oportet? illis te permittere gubernandum, ad quos spectat. *Obedite Præpositis vestris, & subiaccete eis.* Heb. 13. 7. *Obedite promptitudine operis, subiaccete subjectione intellectus, quia in eo consistit, ut persuasum habeas id semper esse melius, quod præcipitur.*

Exemplum Jonæ considera. Semper credidisset melius sibi fore in sinu navis, quã in ventre piscis. Et tamen se-

T

cus

eus accidit. In sinu navis, quia ultro se immisit, *invenit navim*, quietis loco passus est tempestatem, & pro gloria probrum culit. An levis tibi ignominia videtur, quod fortes reum esse prodiderint ejus agitationis, quã movebatur Oceanus? è contrario in ventre piscis quiete fruebatur, quia non ipse se immisit, in sinu piscis gloriam consecutus est. Fruebatur quiete, quia, ut vides, decantare hymnos potuit. Consecutus est gloriam, quia monstrum illud, dum in arenam evomit, tantum illi autoritatis conciliavit, ut

primã concione sanctificaret. Non peccatricem. Summam igitur habe obedientiã virtuti, nec datur quisquis suum sequitur ductum, *fulsum isrl.* Confundetur *israel* *lunare suã.* Quis autem magis confundetur? solus obediens: *si diverint, & observaverint, comple dies suos in bono, & annos suos in pio.* Job. 36. 11. *Complebunt dies suos in no,* quia vivent quietissimi, *complebunt annos suos in gloria,* quia morientur gloriosi.

XXX.

Radix omnium malorum est cupiditas, quam quidam appetentes ex verunt à fide, & inseruerunt se doloribus multis. 1. Timoth. 6. 10.

1. **C**onsidera, alio modo truncum arboris, & alio radicem esse principium fructuum. Totidem fructus dat truncus, quot radix, sed ista hoc habet insuper, quod illos nutriat. Ecce nunc discrimen, quod est superbiã inter, & avaritiã. de quã solã hoc loco Apostolus loquitur, cupiditatem vocans, vel ut clariùs exprimitur in textu suo originali, Philargiriã, seu amorem pecuniæ: Superbiã etiam ipsa parit cuncta hæc mala, quæ ab Avaritiã generantur: sed avaritiã præterea nutrit. Atque ita ubi superbiã dicitur *Initium omnis peccati*, Avaritiã etiam *Radix* appellatur. Si homines non tantã aviditate congererent, & cumularent opes, an credis tantas fore

vires superbiã? Considera superbiã sed egenum. Non potest diu tenere omne illud malum, ad quod superbiã locuples pertingit, imò nec esse re quidem. Et ideo videtur superbiã, si per se spectetur, potiùs esse principium malorum ordine intentionis quia primum, quod vult homo, propria excellentia, & sic esse quæ stirps seu truncus arboris. *Initium omnis peccati superbiã est.* Avaritiã vero esse potiùs principium malorum ordine executionis (hæc enim est prima, quæ homini vires subministrat procurandi excellentiam cupitam, interveniente pecuniã, quæ omnia potest) & sic etiam esse Radix. *Radix omnium malorum est cupiditas.* Deinde